

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 13 - 19 februarie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciune

Cu glasul meu cer Domnului ajutor, cu glasul meu îl rog pe Domnul. Înaintea lui izbucnesc în plâns, în fața lui izbucnește răbdarea mea. Privește la dreapta și vezi: nimeni nu mă recunoaște. Nu există cale de scăpare, nimeni nu are grija de viața mea. Ascultă rugăciunea mea: am ajuns la capătul răbdării. Scoate din închisoare viața mea, pentru ca eu să dau mulțumire în numele Tău.

Răspunde-mi, Doamne! Doamne, ascultă rugăciunea mea, apleacă urechea la cererea mea, Tu care ești fidel, și drept, răspunde-mi. În mine lâncezește spiritul meu și se răcește inima mea. Spre Tine întind mâinile mele, sunt înaintea ta precum pământul arid. Răspunde-mi repede, Doamne. Nu îți ascunde fața Ta de mine, pentru ca să te înalte inima mea? Învață-mă să fac voia Ta. Pentru numele Tău, Doamne, lasă-mă să trăiesc, elibereză-mă de tulburare.

DONAȚII PENTRU PICTURA BISERICII

Suma necesară pentru pictura bisericii, doar a tavanului după modelul prezentat, este în valoare de **6.000 Euro**. Toți cei care pot să doneze sunt rugați să o facă în continuare. Pentru cei care au cunoștințe care pot să doneze sau sponsorizeze le punem la dispoziție următorul cont bancar:

Parohia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Sfântul Gheorghe
RO74 RNCB 0032 0464 8242 0001
BCR ORADEA

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Mihai Cipleu, Vasile Erdei, Vasile Albu, Grațian Ioan Horgoș și Laura Raita Gallinaro**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mila lui Dumnezeu

„Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.” Depindem mereu de mila lui Dumnezeu. Nu putem niciodată să îl abordăm prin pretenții, ci doar apelând la mila Sa. Aceasta este cerere pe care Dumnezeu nu o va refuza vreodată. Observați cât de mult face parte de această cerere din cultul divin răsăritean! Cât de des în timpul Liturghiei repetăm rugăciunea vameșului: „Doamne, îndură-te spre noi (miluiește-ne)!” Faimoasa „rugăciune a lui Isus” nu este altceva decât o adaptare a acestei rugăciuni: „Doamne Isuse, Fiul Dumnezeului celui Viu, ai milă de mine, păcătosul.”

O frumoasă istorioară ne prezintă o mamă cerându-i lui Napoleon să îi crute viața fiului ei, condamnat la moarte. Împăratul i-a amintit atunci de crimele de care se făcea vinovat fiul; dreptatea cerea ca viața să îi fie curmată. „Înălțimea Voastră”, a spus femeia printre lacrimi, „nu dreptate ci milă cer.” „Nu merită milă”, a primit ea răspuns de la Napoleon. „Dar Înălțimea Voastră, dacă ar merita-o atunci nu ar mai fi milă.” „Da, cât este de adevărat acest lucru”, a spus împăratul. „Voi avea milă.”

Nu îndrăznim să stăm în fața tronului lui Dumnezeu și să cerem să ni se dea ceea ce merităm. Singura noastră cerere este aceasta: „Doamne, îndură-te spre noi” (*Kyrie Eleison*). Iar miracolul este că există milă. În chiar inima universului pulsează iubirea lui Dumnezeu. „Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa, decât acela”, a spus Isus. Un păcătos spunea odată: „Dacă aş fi Dumnezeu nu l-aș ierta niciodată pe un om care a păcătuil că am păcătuil eu”. Păstorul său i-a răspuns: „Dar nu ești Dumnezeu. Mila lui Dumnezeu este mai mare decât orice ne-am putea imagina noi.” „Doamne, îndură-te spre noi!”

C. S. Lewis ne spune o interesantă poveste în cartea sa „Marele divorț”. Un grup de fantome făcea o excursie din iad sus în rai, cu speranța de rămâne acolo permanent. I-au întâlnit pe cetățenii raiului, iar una dintre fantome a fost surprinsă să găsească acolo un om care pe pământ fusese judecat și executat pentru crimă. „Aș vrea să știu”, explodă fantoma, „ce cauți tu aici, criminalule, în timp ce eu, un stâlp al societății, un cetățean demn și decent, sunt obligat să umblu pe străzile de jos, în fum și miros greu, și trăiesc într-un loc asemenea unei cocini.” Prietenul din rai încearcă să îi explică că a fost iertat, că atât el cât și cel pe care l-a ucis au fost reuniți în fața scaunului de judecată al lui Cristos. Însă fantoma din iad spune: „Nu pot să accept aşa ceva!” și strigă din răsputeri: „Drepturile mele! Trebuie să am aceleași drepturi ca ale tale!” „O, nu!”, continuă să îl convingă prietenul din rai. „Să nu îți dorești drepturile! Dacă ar fi fost după drepturile mele, nu aş fi ajuns niciodată aici. Nu drepturile tale trebuie să îți le dorești, ci ceva mult mai bun. Mila lui Dumnezeu.”